

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 77/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť P. H., K., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 299/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. H. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. februára 2007 doručená sťažnosť P. H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 299/05.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že *„je v pozícii žalovaného v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom toho času v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Košiciach...“*. Konanie vedené Okresným súdom Košice II (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 15 C 437/93 začalo 2. júla 1992 a bolo skončené 16. marca 2005. Proti rozsudku podal 28. marca 2005 sťažovateľ odvolanie a žalobkyňa podala odvolanie 27. júna 2005. K odvolaniu žalobkyne sa sťažovateľ vyjadril svojím podaním z 18. júla 2005. Na základe návrhu sťažovateľa okresný súd uznesením sp. zn. 15 C 437/93 z 22. augusta 2005 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a na ochranu jeho záujmov mu v konaní ustanovil právneho zástupcu. Sťažovateľ uviedol, že toto procesné rozhodnutie bolo posledným úkonom okresného súdu v tejto veci.

Podľa sťažovateľa *„... vzhľadom ku skutočnosti, že po uplynutí takmer 2 rokov od podania odvolania nedošlo nielen k meritórnemu rozhodnutiu veci v odvolacom konaní, ale ani len k vytýčeniu termínu odvolacieho pojednávania, v konaní dochádza ku zbytočným prieťahom, za ktoré zodpovedá Krajský súd v Košiciach“*.

Podľa sťažovateľa intenzitu porušenia jeho základného práva výrazne zvyšuje skutočnosť, že v dohľadnom čase uplynie 15 rokov od začatia súdneho konania a ústavný súd v tejto veci už skôr vyslovil, že v konaní došlo k zbytočným prieťahom, uložil povinnosť odstrániť tento stav a napriek tomu k zbytočným prieťahom dochádza opätovne.

Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„Krajský súd v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 299/05 porušil právo sťažovateľa P. H..., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Krajskému súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 299/05 sa prikazuje konať bez prieťahov.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 000,- Sk, ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť sťažovateľovi do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu

jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov považuje ústavný súd za takýto prostriedok s účinnosťou od 1. apríla 2005 sťažnosť adresovanú predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Ústavný súd preverovaním na krajskom súde zistil, že sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní 19. februára 2007 podľa § 62 zákona o súdoch, na ktorú predseda krajského súdu odpovedal listom z 26. marca 2007. Krajský súd nariadil pojednávanie na 17. apríl 2007, na ktorom rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy bola ústavnému súdu doručená 5. februára 2007 a až následne 19. februára 2007 podal sťažovateľ sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi krajského súdu, nebola splnená podmienka podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Okrem uvedeného ústavný súd konštatuje, že po podaní sťažnosti na prietahy v konaní krajského súdu, ten vo veci konal a rozhodol na pojednávaní 17. apríla 2007.

Sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná predsedovi krajského súdu podľa názoru ústavného súdu splnila svoj účel a prispela k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa na základe týchto zistení dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2007